

عنوان مقاله:

سبک های آموزش در دوران پسا کرونا

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی، علوم اجتماعی و علوم انسانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

بهاره فرخی - دانشجوی ارشد رشته مدیریت آموزشی، واحد یادگار امام، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرری،

داود عبدالمهدی - دکترای تخصصی برنامه ریزی آموزشی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد یادگار امام خمینی (ره)، شهرری،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف هدف از انجام این تحقیق، بررسی سبک های آموزش در دوران پسا کرونا می باشد که امکان برگزاری کلاسهای حضوری به دلیل رعایت فاصله گذاری اجتماعی و کلیه پروتکل های مطرح شده از سوی ستاد مقابله با بیماری کرونا میسر نیست است مواد و روش تحقیق روش مطالعه در این تحقیق به صورت مطالعه کتابخانه ای بوده است. برای این منظور از مطالب موجود در مقاله، تحقیق های چاپ شده و همچنین مطالب دیجیتالی استفاده شده است. یافته ها و نتایج مهمترین مزیت آموزش مجازی از نظر دانش آموزان و معلمان، متوقف نشدن جریان آموزش و مستمر بودن آن است و مهمترین محدودیت آن از نظر معلمان، هزینه بالای تجهیزات رایانه ای و اینترنت، و افزایش تقلب و ناکارآمدی شدن ارزش امتحانات مجازی و از نظر دانش آموزان کاهش انگیزه تحصیلی و کسل کننده شدن آموزش و کاهش میزان یادگیری به دلیل عدم حضور در محیط واقعی کلاس بوده است. در صورتی که خانواده ها از نظر تامین امکانات آموزشی مورد نیاز برای آموزش مجازی، مانند کامپیوتر و گوشی هوشمند، مشکلی نداشته باشند، بحران کرونا می تواند فرصتی برای شناسایی ضعف ها، کمبودها و نقص های زیرساختی در این زمینه و نمایان ساختن عدم توازن در توزیع زیرساخت های مورد نیاز در بخش اینترنت و شبکه های تلویزیونی به خصوص در مناطق دور از دسترس و محروم و شناسایی این کمبودها و تلاش در جهت برطرف کردن آنها باشد و این به مثابه رشد و تعالی در این زمینه و جنبه مثبت شرایط به وجود آمده و خود نقطه آغازی برای تداوم و ارتقاء کیفیت بحث آموزش مجازی در آینده است

کلمات کلیدی:

کرونا و ویروسها، آموزش مجازی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1163170>

